

DECYZJA

Na podstawie art.1 ust. 1 i 2, art. 3 i art. 8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (j.t. Dz. U. z 2016 poz. 703), art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 256), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Przytyk z dnia 7 maja 2020 roku znak: GGN.6822.3.6.2020

orzeka się

uznać za mienie gromadzkie nieruchomości, położone w obrębie geodezyjnym Oblas, gmina Przytyk, powiat radomski, województwo mazowieckie - oznaczone w ewidencji gruntów jako działki ewidencyjne nr nr:

- 51 o powierzchni 0.3300 ha;
- 52 o powierzchni 0.2500 ha;
- 50 o powierzchni 0.2700 ha;
- 53 o powierzchni 0.5000 ha;
- 83 o powierzchni 1.2200 ha;
- 226/2 o powierzchni 0.2586 ha;
- 380 o powierzchni 0.4688 ha;
- 381 o powierzchni 0.0234 ha
- 314 o powierzchni 0.1800 ha
- 55 o powierzchni 0.1100 ha;
- 64 o powierzchni 0.0900 ha.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 7 maja 2020 roku znak: GGN.6822.3.6.2020 Wójt Gminy Przytyk zwrócił się do tutejszego Starostwa o ustalenie w drodze decyzji administracyjnej, w oparciu o ustawę z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, iż nieruchomości położone w obrębie Oblas, gmina Przytyk, powiat radomski, województwo mazowieckie, składające się z działek oznaczonych w ewidencji gruntów numerami 51, 52, 50, 53, 83, 226/2, 380, 381, 314, 55 o łącznej powierzchni 3.6108 ha, sklasyfikowanych jako drogi oraz działka ewidencyjna nr 64 sklasyfikowana jako nieużytek, stanowią mienie gromadzkie.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalono:

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016 poz. 703). Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, wspólnotami gruntowymi podlegającymi zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w ustawie są nieruchomości rolne, leśne oraz obszary wodne:

- 1) nadane w wyniku uwłaszczenia włościan i mieszczan-rolników na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania ogółowi, pewnej grupie lub niektórym mieszkańcom jednej albo kilku wsi,
- 2) wydzielone tytułem wynagrodzenia za zniesione służebności, wynikające z urzędzenia ziemskiego włościan i mieszczan-rolników, na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania gminie, miejscowości albo ogółowi uprawnionych do wykonywania służebności,
- 3) powstałe w wyniku podziału pomiędzy zespoły mieszkańców poszczególnych wsi gruntów, które nadane zostały przy uwłaszczeniu włościan i mieszczan-rolników

mieszkańcom kilku wsi na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania,

- 4) użytkowane wspólnie przez mieszkańców dawnych okolic i zaścianków oraz należące do wspólnot urbarialnych i spółek szalaśniczych,
- 5) otrzymane przez grupę mieszkańców jednej lub kilku wsi na wspólną własność i do wspólnego użytkowania w drodze przywilejów i darowizn bądź nabyte w takim celu,
- 6) zapisane w księgach wieczystych (gruntowych) jako własność gminy (gromady), jeżeli w księgach tych istnieje wpis o uprawnieniu określonych grup mieszkańców gminy (gromady) do wieczystego użytkowania i pobierania pożytków z tych nieruchomości,
- 7) stanowiące dobro gromadzkie (gminne) będące we wspólnym użytkowaniu na terenach województw rzeszowskiego, krakowskiego oraz powiatu cieszyńskiego województwa katowickiego.

Jednocześnie, oprócz ww. wspólnot gruntowych podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Od zasady wynikającej z art. 1, ustawa wprowadza wyjątek, o którym mowa w art. 3 ustawy. Zgodnie z jego treścią, nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1, jeżeli:

- 1) do dnia 31 grudnia 1962 r., a w przypadku lasów i gruntów leśnych do dnia 30 września 1960 r. zostały podzielone na działki indywidualne pomiędzy współuprawnionych albo uległy zasiedzeniu,
- 2) przed dniem 1 stycznia 2011 r. zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków) oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie - rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady - rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku. W celu właściwego zrozumienia tych definicji konieczne jest prześledzenie historii regulacji prawnych określających status gromad w okresie poprzedzającym wejście w życie ustawy z 25 września 1954 roku. Pod rządem ustawy z dnia 23 marca 1933 roku o częściowej zmianie samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35/33 poz. 294 ze zm.) gromady, nie będąc jednostkami samorządu terytorialnego, miały osobowość prawną oraz były podmiotami majątku i dobra

gromadzkiego (art. 15 tej ustawy). Ustawa z dnia 20 marca 1950 roku o terenowych organach jednolitej władzy państwowej wprowadziła system jednolitej władzy państwowej, powołała rady narodowe jako terenowe organy jednolitej władzy państwowej (art. 1) i zniósła związki samorządu terytorialnego (art. 32 ust. 1). Majątek dotychczasowych związków samorządu terytorialnego z mocy prawa stał się majątkiem państwa (art. 32 ust. 2). Skutki te dotyczyły jednak majątku gmin, a nie gromad. Dotychczasowe przepisy o gromadach i organach gromadzkich zachowały bowiem moc do czasu odrębnego uregulowania ustawowego (art. 44 ust. 1). Doniosłe skutki w omawianej kwestii wynikały z ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych. W miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38), a ponadto udzielono delegacji do wydania przepisów wykonawczych regulujących m.in. tryb przekazania majątku gminnych rad narodowych i sprawy zarządu mieniem gromadzkim (art. 41). W wydanym na podstawie tej delegacji rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1957 roku w sprawie zbywania nieruchomości wchodzących w skład majątku i dobra dawnych gromad (Dz. U. Nr 49, poz. 237) majątek i dobro gromadzkie traktowano jak własność państwa. Dyspozycje o charakterze właścicielskim następowały co prawda na wniosek zebrania wiejskiego, ale w formie i na podstawie uchwał gromadzkich rad narodowych, będących organami władzy państwowej. Konsekwentnie, w późniejszych aktach wykonawczych, utrzymywano tak określone zasady dysponowania mieniem. Na tle wymienionej ustawy z 1954 roku wskazywano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Właścicielami mienia nie stali się również mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli. Przy odrzuceniu koncepcji, że mienie gromadzkie stało się własnością niczyją, w zasadzie jednolicie przyjmowano, że po reformie z 1954 roku, pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością państwa. Deklaracja analogicznej treści i o analogicznym znaczeniu została powtórzona w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (art. 98 ust. 1). Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych (art. 95). Jednocześnie w art. 98 ust. 2 ustalono, że "dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym", aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej - gromadzkich rad narodowych. Podobnie ujmowało to wydane na podstawie ustawy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku.

W omawianej kwestii w literaturze dominował pogląd, że mienie gromadzkie zarządzane przez gromadzkie (później gminne) rady narodowe, stanowiło własność ogólnonarodową. Stan taki pozostawał w zgodzie z obowiązującym systemem jednolitej własności państwowej. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku sygn. II SA/Ke 615/09)

Analogiczne stanowisko zajmował również Sąd Najwyższy. W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) stwierdził, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Sąd Najwyższy wskazał między innymi na to, że całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa, które reguluje sprawę zarządu tego mienia tak, jak zarządu innego mienia ogólnonarodowego. Nienaruszone pozostały tylko prawa przysługujące mieszkańcom gromad. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171).

Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Konkludując, należy stwierdzić, że na podstawie analizy przepisów wymienionych ustaw z 1954 roku i 1958 roku oraz wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych, w literaturze i orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że mienie dawnych gromad stało się własnością państwową (ogólnonarodową) – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 roku, III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 111.

Mając na względzie powyższe, dla oceny czy przedmiotowa nieruchomości stanowiła majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy wyodrębnienia tej działki oraz wyjaśnienie, czy przedmiotowa nieruchomości, przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, prawnie lub faktycznie przekazana na cele publiczne lub społeczne i stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy.

Z wniosku Wójta Gminy Przytyk z dnia 7 maja 2020 roku znak: GGN.6822.3.6.2020 wynika, iż działki nr nr 51, 52, 50, 53, 83, 226/2, 380, 381, 314, 55 o łącznej powierzchni 3.6108 ha stanowią drogi, zaś działka ewidencyjna nr 64 o powierzchni 0.0900 ha oznaczona w ewidencji gruntów jako nieużytek stanowiła niegdyś staw wiejski, który został zlikwidowany, a na jego miejscu obecnie powstał plac zabaw dla dzieci.

We wniosku wskazano również, iż przedmiotowe działki były użytkowane wspólnie przez wszystkich mieszkańców wsi Oblas. Stanowiły ogólnodostępne drogi dojazdowe do pól i domostw oraz staw (działka nr 64). Zaspakajały one potrzeby społeczne wszystkich mieszkańców gromady Oblas oraz nigdy nie zebrano grupy ludzi, która miałaby tymi gruntami rozporządzać. Mieszkańcy nie czerpali żadnych bezpośrednich pożytków i zysków z tych nieruchomości, gdyż były to grunty ogólnodostępne. Drogi do dnia dzisiejszego są traktowane przez mieszkańców wsi jako dobro wspólne, stanowią ogólnodostępny szlak komunikacyjny. Gmina Przytyk aktualnie włada drogami w interesie publicznym. Na zlecenie i koszt Gminy Przytyk systematycznie są wykonywane remonty polegające na utwardzaniu, równaniu ich powierzchni, nawożeniu szlaką, tłuczniami oraz żwirem. Natomiast na działce nr 64 niegdyś urządzony był staw wiejski, który służył do celów przeciwpożarowych i pojenia zwierząt inwentarskich. Zbiornik został zasypany i urządzono na tym gruncie plac zabaw dla dzieci. Gmina finansowała tę inwestycję ze środków funduszu sołeckiego.

Wójt Gminy Przytyk wskazał ponadto, iż z relacji mieszkańców miejscowości Oblas wynika, iż będące przedmiotem wniosku działki „do kiedy sięgają pamięcią” stanowiły mienie wspólne Gromady Oblas. Nawet najstarsi mieszkańcy zamieszkujący w Oblesie od lat 30-tych XX wieku nie przypominają sobie czasów kiedy ww. nieruchomości były wykorzystywane w inny sposób. Funkcjonowały jeszcze przed rokiem 1954, służąc ogółowi mieszkańców powołanej do życia w 1933 roku gromady Oblas jako dojazd do pól i domostw oraz staw wiejski (działka nr 64). Gromada Oblas została powołana do życia na mocy Rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 4 listopada 1933 roku (Kielecki Dziennik Wojewódzki 1933, Nr 29, poz. 184). W skład gromady Oblas weszły wieś Oblas i folwark Oblas. Gromada Oblas istniała w niezmiennych granicach do czasu reformy z 1954 roku (zniesienia gromad jako jednostki posiadającej osobowość prawną). Działki oznaczone numerami 51, 52, 50, 53, 83, 226/2, 380, 381, 314, 55, 64 w latach 1933-1954 stanowiły mienie gromady Oblas, a przed wejściem w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, czyli przed 5 lipca 1963 roku były wykorzystywane przez wszystkich mieszkańców wsi Oblas i stanowiły dobro wspólne.

Z dokumentacji geodezyjnej dotyczącej przedmiotowej miejscowości znajdującej się w operatach przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Radomiu pod numerem 212/14/112/61 wynika:

Z protokołu ustalenia stanu władania gruntów na obszarze wsi Oblas gromady Przytyk powiatu radomskiego województwa kieleckiego, sporządzonym w dniu 10 marca 1961 roku przez geodetę inż. Edmund Suwałę i Tadeusz Lipiec, działających na podstawie delegacji służbowej, na zebraniu zainteresowanych użytkowników i właścicieli gruntów na obszarze wsi Oblas, ustalono stan władania gruntami na obszarze wsi Oblas. Wymieniony stan władania został ustalony na podstawie oświadczeń stron interesowanych i przedłożonych

przez nich dokumentów, w nawiązaniu do planu sporządzonego w 1959 roku przez geodetę inż. Edmunda Suwałę.

W wykazie ogłoszenia stanu władania, załączonym do protokołu ustalenia stanu władania gruntów z dnia 10 marca 1961 roku, pod poz. 93 widnieje wpis, iż działka nr 64 stanowi grunty wspólne wsi (staw gromadzki), a w skorowidzu działek wsi Oblas, działki nr nr 51, 52, 50, 53, 83, 226/2, 380, 381, 314, 55 oznaczone zostały jako drogi. Niniejsze dane zostały wpisane do założonego w styczniu 1962 roku rejestru gruntów prowadzonego dla wsi Oblas gromady Przytyk, gdzie jako osobę władającą gruntem działek nr nr 51, 52, 50, 53, 83, 226/2, 380, 381, 314, 55 wpisano: drogi, a gruntem działki nr 64 staw- zbiornik wody.

Nieruchomości objęte przedmiotowym postępowaniem nie mają nadal uregulowanego stanu prawnego. Jako podmiot władający samoistnie gruntem działek nr nr 51, 52, 50, 53, 83, 226/2, 380, 381, 314, 55 w rejestrze gruntów figuruje obecnie Gmina Przytyk. Działki te sklasyfikowane zostały jako drogi, o powierzchni łącznej 3.6108 ha. Natomiast jako podmiot władający samoistnie gruntem działki nr 64 w rejestrze gruntów figuruje obecnie Skarb Państwa. Działka ta sklasyfikowana została jako nieużytek, o powierzchni 0.0900 ha.

Załączone do wniosku Wójta Gminy Przytyk zeznania trzech świadków, wskazują na zasadność uznania przedmiotowych nieruchomości za mienie gromadzkie. Wynika z nich, iż działki oznaczone w ewidencji gruntów numerami 51, 52, 50, 53, 83, 226/2, 380, 381, 314, 55, 64 położone w miejscowości Oblas, gmina Przytyk, to nieruchomości od wielu lat uznawane jako publiczne, przeznaczone do wspólnego korzystania przez wszystkich mieszkańców wsi. Działki te odkąd świadkowie pamiętają, traktowane były jako grunt ogólnodostępny, traktowane były jako dobro wspólne całej gromady. Nigdy nie powołano oraz nigdy nie zebrano grupy ludzi, która miałaby tym gruntem rozporządzać. Zaspokajał on potrzeby społeczne wszystkich mieszkańców, którzy nie czerpali bezpośrednich pożytków i zysków z tych nieruchomości. Prawo do korzystania z tych gruntów mieli wszyscy mieszkańcy wsi, którzy korzystali z nich według swoich indywidualnych potrzeb. Aktualnie na przedmiotowych działkach urządzone są gruntowe i asfaltowe drogi dojazdowe do pól i domostw, a na działce nr 64 urządzone jest plac zabaw (niegdyś staw wiejski). Świadczenie nie przypominają sobie żeby przedmiotowe grunty kiedykolwiek wykorzystywane były w inny sposób jak grunt ogólnodostępny dla wszystkich mieszkańców wsi. Odkąd świadkowie pamiętają grunty te stanowiły drogi dojazdowe, a na działce nr 64 urządzone był staw, który służył celom przeciwpożarowym oraz do pojenia zwierząt inwentarskich. Powyższe informacje objęte zeznaniem są świadkom znane, ponieważ mieszkają w miejscowości Oblas od urodzenia, czyli od lat 30-tych i 40-tych XX wieku.

Zgodnie z art.8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych cytowanej w podstawie prawnej ustalenie, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, należy do zadań starosty. Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny na czas wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych - czyli 5 lipca 1963 roku i trwają nadal.

Materiał dowodowy dokumentujący przedmiotową sprawę potwierdza, iż nieruchomości objęte wnioskiem stanowiły mienie wspólne, powołanej w 1933 roku, gromady Oblas, a przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie wykorzystywane wspólnie przez mieszkańców wsi. Przedmiotowe działki służąc jako drogi oraz staw wiejski, przeznaczone były do powszechnego użytku całej wsi, stanowiły nieruchomości o charakterze publicznym i społecznym. Analiza zebranego materiału wykazała zatem, iż przedmiotowe działki spełniają wymogi ustawowe do uznania za mienie gromadzkie.

Zawiadomieniem z dnia 28 lipca 2020 roku poinformowano Wójta Gminy Przytyk oraz Sołtysa sołectwa Oblas o zakończeniu postępowania administracyjnego oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Strony nie skorzystały z tej możliwości we wskazanym terminie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie

gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Mazowieckiego za pośrednictwem Starosty Radomskiego w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Przytyk
26-650 Przytyk
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy
na okres 14 dni oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji
Publicznej gminy*
2. Sołtys sołectwa Oblas
Pan Grzegorz Czubak
*z prośbą o podanie do publicznej wiadomości
w sposób zwyczajowo przyjęty – zgodny ze statutem sołectwa*
3. a/a – GKN-III.6821.10.2020
*z obowiązkiem wywieszenia na tablicy ogłoszeń
Starostwa na okres 14-u dni, zamieszczenia w Biuletynie Informacji
Publicznej powiatu oraz w prasie lokalnej*

Z up. STAROSTY
mgr Bogusław Nowek
KIEROWNIK REFERATU
ds. GOSPODARKI GRUNTAMI ROLNYMI
I OCHRONY GRUNTÓW